

САКАВІК

Сакавік лагодны і суровы,
Першы веснік сонечнай вясны,
Пад гучанне гусяў адмысловых
Крочыў па праталінах зямных:
Вёскамі, дзе льдзіны ўжо звінелі,
Горадам, дзе капяжы збіваў...
Вокны, твары, голавы святлелі
Там, дзе ён у спешцы прабягаў!

Раптам... ён ля вокнаў супыніўся!
Ласкаю павеяла, цяплом...
Прыгажуня, як анёлак з німбам,
Прыгарнула да сябе крылом...
Ён сушыў на тварыку слязінкі,
Пасмы гладзіў, косы заплятаў...
Думаў, што прыстане на хвілінку,
А на ўсё жыццё цяпер прыстаў!

Кажуць, што вясна... у тым прычына —
Нораў у яе такі, свой “бзік”...
Вось таму і любяць так жанчыны
Весніка кахання — Сакавік!